

صور تجلسه

شماره: ۳۹۴-۲۰۱

تاریخ: ۱۳۸۴/۱/۲۳

گزارش شماره ۲۱۰/۱۸۶۴۵ مورخ ۱۳۸۳/۱۰/۲۶ معاونت محترم فنی و حقوقی سازمان امور مالیاتی کشور عنوان رئیس کل محترم سازمان حسب ارجاع آن مقام همراه با تصویرنامه شماره ۲۵۳-۳۳۷۰۸ مورخ ۸۲/۱۰/۲ اداره کل امور مالیاتی شرکت‌ها در جلسه مورخ ۱۳۸۳/۱۱/۱۳ شورای عالی مالیاتی مطرح است. متن نامه معاونت محترم یاد شده بعد از ذکر عنوان و مقدمه عیناً بقرار زیر می‌باشد:

“در مورد تسری یا عدم تسری مفاد ماده ۳ آیین‌نامه اجرایی موضوع تبصره ۴ قانون استفاده از خدمات تخصصی و حرفه‌ای حسابداران ذیصلاح بعنوان حسابدار رسمی به نحوه تشخیص درآمد مشمول مالیات اشخاص حقوقی و حقیقی دو نظریه بشرح زیر ابراز می‌شود:

الف - ضمانت اجرای حکم ماده ۳ آیین‌نامه اجرایی تبصره ۴ قانون استفاده از خدمات تخصصی و حرفه‌ای حسابداران ذیصلاح به‌عنوان حسابدار رسمی (آثار معتبر نبودن صورت‌های مالی فاقد گزارش حسابرسی)، در تبصره همان ماده ظاهر و متجلی گردیده است، بدین بیان که ارائه تسهیلات از طرف مراجع مذکور در ماده ۳ یاد شده، در مواردی که مستلزم ارائه صورت‌های مالی باشد، منوط به ارائه گزارش حسابدار رسمی یا موسسه حسابرسی موضوع آیین‌نامه شده است، به عبارت دیگر ما به ازای ارائه صورت‌های مالی فاقد گزارش حسابرسی و بازرسی قانونی یا گزارش حسابرسی، ممنوعیت ارائه تسهیلاتی است که توسط مراجع مندرج در ماده ۳ آیین‌نامه قابل ارائه می‌باشند. لذا این بی‌اعتباری قابل تسری به موارد غیر از استفاده از تسهیلات نبوده و اصولاً ناظر به نحوه تشخیص درآمد مشمول مالیات که به موجب قانون مالیات‌های مستقیم مصوب اسفندماه ۱۳۶۶ و اصلاحیه‌های بعدی آن دارای مقررات مخصوص به خود می‌باشد نخواهد بود و استناد ماموران مالیاتی به حکم ماده ۳ مزبور برای تشخیص علی‌الراس موجه به نظر نمی‌رسد و موارد تشخیص علی‌الراس همانست که در ماده ۹۷ قانون مذکور تصریح شده است و لاغیر و گذشته از موارد فوق چون تبصره ماده ۳ معطوف به مراجع مذکور در همان ماده است، به لحاظ اصول حقوقی، مراد، مراجعی هستند که تسهیلات ارائه می‌نمایند، لذا به ملاحظه

اینکه سازمان امور مالیاتی کشور علاوه بر اینکه ارائه کنند تسهیلات نیست، چون ماموران آن نیز ملزم به تشخیص درآمد مشمول مالیات براساس مصرحات قانون مالیات‌های مستقیم می‌باشند، از این جهت نیز نباید سازمان را برای تشخیص درآمد مشمول مالیات تابع حکم مقرر در ماده ۳ آیین‌نامه و بالمال بی‌اعتبار دانستن صورت‌های مالی فاقد گزارش حسابرسی و بازرسی قانونی یا گزارش حسابرسی دانست.

ب - به موجب ماده ۳ آیین‌نامه موصوف، صورت‌های مالی اشخاص موضوع ماده ۳ آیین‌نامه که حسب مورد فاقد گزارش حسابرسی و بازرسی قانونی یا گزارش حسابرسی باشد، در مراجع مذکور در ماده ۳ آیین‌نامه یاد شده معتبر نمی‌باشد. لذا سازمان امور مالیاتی کشور چون موسسه دولتی است ملزم به تبعیت از حکم مقرر (معتبر نبودن صورت‌های مالی) در این ماده می‌باشد و معتبر نبودن صورت‌های مالی مقرر در ماده یاد شده اگر چه به‌عنوان یکی از موارد تشخیص علی‌الراس در ماده ۹۷ قانون مالیات‌های مستقیم احصاء و تصریح نشده است، لکن با توجه به آیین‌نامه مورد نظر باید از جمله موارد علی‌الراس محسوب گردد. علیهذا با توجه به اهمیت مورد مطروحه و به‌لحاظ اینکه ادارات امور مالیاتی در این مورد مواجه به ابهام هستند، پیشنهاد می‌شود موضوع در اجرای بند ۳ ماده ۲۵۵ قانون مالیات‌های مستقیم در شورای عالی مالیاتی مطرح و منتهی به اظهار نظر گردد.*

علیهذا با توجه به اهمیت مورد مطروحه و به‌لحاظ اینکه ادارات امور مالیاتی در این مورد مواجه به ابهام هستند، پیشنهاد می‌شود موضوع در اجرای بند ۳ ماده ۲۵۵ قانون مالیات‌های مستقیم در شورای عالی مالیاتی مطرح و منتهی به اظهار نظر گردد.*

اینک شورای عالی مالیاتی با حضور اعضا امضاءکننده صور تجلسه ضمن مطالعه گزارش مزبور و هم چنین نامه اداره کل امور مالیاتی شرکت‌ها و پس از شور و تبادل نظر در این خصوص بشرح زیر اعلام رای می‌نماید:

تبصره ۱ ماده ۲۷۲ الحاقی قانون مالیات‌های مستقیم مشعر برآنست که در صورت تسلیم گزارش حسابرسی مالیاتی تنظیم شده بوسیله حسابداران رسمی از سوی مادیان زیربط، اداره امور مالیاتی بایستی حسب شرایط مندرج در مقررات مزبور، گزارش تسلیمی را قبول و برآن اساس برگ تشخیص مالیات صادر نماید.

با این ترتیب مقررات یاد شده متضمن تکلیف و اجبار قانونی مودیان برای ارجاع کار حسابرسی یا بازرسی قانونی به حسابداران رسمی نبوده بلکه مقررات آیین‌نامه اجرایی موضوع تبصره ۴ ماده واحده قانون استفاده از خدمات تخصصی و حرفه‌ای حسابداران رسمی مصوب هیات وزیران برای برخی از شرکت‌ها و موسسات چنین تکلیفی پیش‌بینی نموده و ضمانت اجرایی آنهم اینست که در صورت عدم انجام تکلیف، شرکت‌ها و موسسات مزبور از تسهیلات سازمانهای دولتی محروم می‌گردند، بنابراین تحلیل و اظهارنظر معاونت محترم فنی و حقوق سازمان متبوع بشرح بند الف گزارش فوق‌الاشعار صحیح و قانونی به نظر می‌رسد، در نتیجه مقررات اخیر و حکم ماده ۲۷۲ قانون مذکور و تبصره‌های ذیل آن نافی سایر تکالیف ماموران مالیاتی در قانون مالیات‌های مستقیم که در فرآیند مالیاتی بمنزله یک قانون خاص وارد بر قوانین عام دیگر می‌باشد، نخواهد بود و با این اوصاف عدم تسلیم گزارش‌های حسابرسی مالی و مالیاتی تنظیمی وسیله حسابداران رسمی به تنهایی به منزله ادله قانونی برای تشخیص درآمد مشمول مالیات به طریق علی‌الرأس نمی‌باشد و در این‌گونه موارد ماموران مالیاتی مربوط مکلف به اقدام بر مبنای مقررات ماده ۹۷ و دیگر احکام قانون مالیات‌های مستقیم حسب مورد خواهند بود.

شماره: ۱۷۰۶۷

تاریخ: ۱۳۸۲/۷/۹

قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور و اصلاح ماده (۱۱۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران و آیین‌نامه‌های مربوطه

ماده ۱- به منظور برطرف شدن مشکلات و عوامل بازدارنده نوسازی و پیشرفت صنعتی و فراهم نمودن محیط سازگار و پیش برنده با هدف افزایش بازدهی، ارتقاء بهره‌وری و پویایی و رقابت‌پذیری صنایع کشور، اصلاحات مقرر در این قانون به شرح آتی اعمال و قوانین مغایر ملغی می‌گردد.

ماده ۲- به منظور فراهم شدن شرایط رقابتی، افزایش توان و کارایی پیمانکاران داخلی، افزایش اشتغال و سهم ساخت داخل طرح‌های صنعتی و عمرانی کشور، اقدام‌های زیر به عمل می‌آید:
الف - بانک‌ها اجازه دارند تسهیلات مالی مورد نیاز برای شرکت پیمانکاران، مشاوران و واحدهای صنعتی در مناقصه‌های طرح‌های عمرانی و صنعتی داخل یا خارج کشور را فراهم نمایند. این تسهیلات به منظور تامین مالی ضمانت‌نامه‌های ریالی و ارزی مورد نیاز برای شرکت در مناقصه و حسن انجام تعهدات، پیش پرداخت و کسور وجه‌الضمان و هزینه‌های دوران ساخت،

نصب و تحویل موضوع قرارداد در نظر گرفته می‌شود و در ازاء اسناد و مدارک معتبر موضوع قانون عدم الزام سپردن وثیقه ملکی به بانک‌ها و دستگاه‌ها و سایر موسسات و شرکت‌های دولتی به منظور تسهیل امر سرمایه‌گذاری و ایجاد اشتغال بیشتر در طرح‌های تولیدی و صادراتی مصوب ۱۳۸۰/۳/۲۷ و یا اعتبارات اسنادی ریالی و یا ارزی دارای اعتبار تا دوران بازپرداخت کارفرمایان دولتی یا خصوصی، حداکثر ظرف مدت پانزده روز پس از درخواست و تکمیل مدارک ذکر شده، تامین می‌گردد.

وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلفند ظرف مدت دوماه از تاریخ تصویب این قانون، نسبت به تجهیز منابع و تنظیم ضوابط تامین مالی حداقل هفتاد درصد (۷۰٪) مجموع هزینه‌های فوق‌الذکر اقدام نمایند.

ب - مشاوران، پیمانکاران و سازندگان داخلی که از طریق شرکت در مناقصه، عهده‌دار انجام تمام یا بخشی از طرح‌های عمرانی و صنعتی دستگاه‌های اجرایی، موضوع ماده (۱۱) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۹/۱/۱۷ و شرکت‌های غیردولتی می‌شوند، از تسهیلات صدور ضمانت‌نامه بانکی، تامین اعتبارات بانکی و پوشش بیمه‌ای در نظر گرفته شده برای صدور خدمات فنی و مهندسی برخوردار می‌گردند.

ج - دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۱۱) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران ضمن رعایت قانون حداکثر استفاده از توان فنی، مهندسی تولیدی و صنعتی و اجرایی کشور در اجرای پروژه‌ها و ایجاد تسهیلات به منظور صدور خدمات مصوب ۱۳۷۵/۱۲/۱۲ موظفند قیمتهای پیشنهادی شرکت‌کنندگان در مناقصه‌های اجرای طرح‌های صنعتی و زیربنایی و خرید خدمات فنی و مهندسی خود را با اعمال ضرایب ارزیابی تا بیست درصد (۲۰٪) که به تصویب هیات وزیران خواهد رسید، مورد مقایسه و ارزیابی قرار دهند.

معیارهای تعیین ضرایب مورد عمل در این ماده متناسب با سهم ساخت داخل و استفاده از خدمات مشاوره و طراحی و مهندسی داخلی که در اجرای موضوع مناقصه توسط پیشنهاددهندگان تعهد می‌شود و هم چنین میزان جرائم عدم انجام تعهدات (میزان جرائم در متن قرارداد تصریح می‌شود)، بنا به پیشنهاد مشترک وزارت صنایع و معادن و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

ماده ۳- از تاریخ تصویب این قانون کلیه معافیت‌های حقوق ورودی (حقوق گمرکی و سود بازرگانی) کالاهای وارداتی به کشور به استثناء موارد مندرج در لایحه قانونی راجع به معافیت

ماده ۸- به دولت اجازه داده می‌شود تا پنجاه درصد (۵۰٪) قیمت روز حامل‌های انرژی را که طی پنج سال نسبت به معیارهای تدوین شده توسط کمیته موضوع ماده (۱۲۱) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، در فرآیند و یا محصولات صنعتی صرفه‌جویی گردد، به واحدهای صنعتی صرفه‌جویی کننده در قالب بودجه سنواتی دولت پرداخت نماید. هم چنین دولت می‌تواند در مواردی که مصرف انرژی در فرآیند و محصول، بیش از معیارهای تعیین شده باشد با تایید وزارت صنایع و معادن تا معادل پنجاه درصد (۵۰٪) قیمت مازاد مصرف انرژی را دریافت نماید.

ماده ۹- به منظور ارتقای سطح کیفی و بهره‌وری، نیروی انسانی شرکت‌های صنعتی با مشارکت تشکیل کارگری و مدیریت هر شرکت مشخص می‌گردد. در صورت توافق طرفین در زمینه نیروی انسانی مورد نیاز و مازاد، نیروی مازاد با دریافت حداقل دوماه آخرین مزد و مزایا بابت هر سال سابقه کار در واحد یا به وجه دیگری که توافق شود، مطابق ضوابط بند (الف) ماده (۷) قانون بیمه بیکاری مصوب ۱۳۶۹/۶/۲۶ تحت پوشش بیمه بیکاری قرار می‌گیرند. در صورت عدم حصول توافق بین تشکیل کارگری واحد و کارفرما، موضوع با نظرات طرفین به کارگروهی متشکل از نمایندگان دولت (وزارتخانه‌های صنایع و معادن، کار و امور اجتماعی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور) و سازمان تامین اجتماعی و تشکلهای عالی کارفرمایی و کارگری احاله و حسب نظر کمیته مذکور، کارگران مازاد با پرداخت حق سنوات مقرر در قانون کار مطابق ضوابط بند (الف) ماده (۷) قانون بیمه بیکاری مصوب ۱۳۶۹/۶/۲۶ تحت پوشش بیمه بیکاری قرار می‌گیرند. ضوابط این ماده تا پایان برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، قابل اجرا می‌باشد. در صورت کافی نبودن منابع صندوق بیمه بیکاری برای پوشش اصلاح ساختار نیروی انسانی واحدهای صنعتی، سازمان و برنامه‌ریزی کشور موظف است هر ساله اعتبارات مورد نیاز را در یک ردیف مشخص و جداگانه در قالب بودجه سالانه کل کشور در اختیار سازمان تامین اجتماعی قرار دهد.

ماده ۱۰- کارفرمایان واحدهای صنعتی و تولیدی مجازند تا پایان برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران به اراء هر نفر اشتغال جدید، یک نفر از کارکنان با سابقه پرداخت حق بیمه بیش از بیست و پنج سال را با پرداخت پنجاه درصد (۵۰٪) مابه‌التفاوت کسورات سنوات باقیمانده تا زمان بازنشستگی قانونی، پیش از موعد بازنشسته نمایند، پنجاه درصد (۵۰٪) دیگر مابه‌التفاوت کسورات توسط دولت در

ماشین‌آلات تولیدی که توسط واحدهای تولیدی، صنعتی و معدنی مجاز وارد می‌شود از پرداخت حقوق گمرکی و سود بازرگانی مصوب ۱۳۵۹/۲/۲۴ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران و لایحه قانونی معافیت حقوق گمرکی و سود بازرگانی ماشین‌آلات و ادوات کشاورزی و لوازم یدکی مربوط مصوب ۱۳۵۸/۷/۵ شورای انقلاب جمهوری اسلامی ایران و اختیارات ناشی از ماده (۳۹) قانون امور گمرکی مصوب ۱۳۵۰/۳/۳۰ لغو می‌گردد و تعیین میزان آن در اختیار دولت خواهد بود.

ماده ۴- به منظور تشویق شرکت‌های صنعتی به اصلاح ساختار مالی، معادل افزایش سرمایه پرداخت شده که طی چهار سال بعد از تاریخ تصویب این قانون صورت پذیرد، طی پنج سال از درآمد مشمول مالیات آنها کسر خواهد شد.

شرکت‌هایی که نسبت سرمایه به بدهی آنها کمتر از سی درصد (۳۰٪) باشد و هم چنین شرکت‌هایی که پس از افزایش سرمایه نسبت به کاهش آن اقدام نمایند، از تاریخ تصویب کاهش سرمایه، از این مشوق برخوردار نخواهند بود.

ماده ۵- به منظور حفاظت از محیط‌زیست، شرکت‌ها و واحدهای صنعتی و معدنی مکلفند تا دو درصد (۲٪) سود خالص خود را براساس آیین‌نامه‌ای که به تصویب هیات وزیران خواهد رسید، صرف امور پژوهشی و تحقیقات زیست محیطی نمایند. شرکت‌های دولتی موظفند اعتبارات موضوع این ماده را در بودجه‌های سالانه خود پیش‌بینی نمایند.

ماده ۶- قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶/۱۲/۳ اصلاحات بعدی آن به شرح زیر اصلاح می‌گردد:

الف - تبصره (۲) ماده (۱۳۲) به شرح ذیل اصلاح می‌گردد: بعد از کلمه "به استثنای" عبارت "واحدهای تولیدی فن‌آوری اطلاعات با تایید وزارتخانه‌های ذیربط و" اضافه می‌شود.

ب - عبارت زیر به انتهای تبصره (۳) ماده (۱۳۸) اضافه می‌شود: "کارخانه‌های واقع در شعاع یکصد و بیست کیلومتری تهران و حوزه استحفاظی شهرهای بزرگ (مشهد، تبریز، اهواز، اراک، شیراز و اصفهان) که تاسیسات خود را کلاً به شهرکهای صنعتی مصوب انتقال دهند، از تاریخ بهره‌برداری در محل جدید از نصف مدت معافیت مالیاتی موضوع این تبصره برخوردار خواهند شد."

ماده ۷- وزارت مسکن و شهرسازی و شهرداری‌ها مکلفند کاربری اراضی تحت مالکیت واحدهای صنعتی (عرصه واحدهای صنعتی) را که در محدوده قانونی شهرها قرار دارند و جهت نوسازی به شهرکهای صنعتی مصوب انتقال می‌یابند به کاربری مسکونی، تجاری و یا اداری تغییر دهند.

بودجه‌های سالانه کل کشور پیش‌بینی و پرداخت می‌گردد.

ماده ۱۱- درصدهای مربوط به جرائم موضوع تبصره (۲) ماده (۱) قانون دریافت جرائم نقدی از کارفرمایان کارگاههای مشمول قانون تامین اجتماعی که ظرف مهلت مقرر نسبت به ارسال صورت مزد و حقوق بیمه‌شدگان وفق بیمه مربوط اقدام نمی‌نمایند مصوب ۱۳۷۳/۵/۹ به دو درصد (۲٪) تمام یا کسر بدهی پرداخت نشده به ازاء هرماه تاخیر تغییر می‌یابد.

ماده ۱۲- کارفرمایان مشمول قانون تامین اجتماعی که دارای بدهی معوقه تا پایان سال ۱۳۸۰ به سازمان تامین اجتماعی می‌باشند، چنانچه حداکثر ظرف شش‌ماه از تاریخ اجرای این قانون اصل حق بیمه و بیمه بیکاری قطعی شده را به سازمان یاد شده پرداخت و یا با توافق سازمان مزبور آن را تقسیط و اقساط تعیین شده را در سررسیدهای مربوط پرداخت نمایند، جرایم متعلقه اعم از جرایم تاخیر پرداخت حق بیمه و تاخیر ارسال صورت مزد و حقوق موضوع ماده (۱) قانون دریافت جرائم نقدی از کارفرمایان کارگاههای مشمول قانون تامین اجتماعی که ظرف مهلت مقرر نسبت به ارسال صورت مزد و حقوق بیمه‌شدگان و حق بیمه مربوط اقدام نمی‌نمایند مصوب ۱۳۷۳/۵/۹، بخشوده می‌شوند.

ماده ۱۳- یک تبصره به شرح زیر به ماده (۷۸) قانون تامین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴/۴/۳ اضافه می‌گردد:

تبصره - سازمان تامین اجتماعی موظف است با درخواست کارفرمایان واحدهای صنعتی دارای پروانه بهره‌برداری، بیمه‌شدگانی را که حایز شرایط مقرر در ماده (۷۶) قانون تامین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴/۴/۳ باشند بازنشسته نماید. چگونگی تامین منابع مربوط به هزینه‌های احتمالی ناشی از اجرای این تبصره به تصویب دولت خواهد رسید.

ماده ۱۴- دستگاههای اجرایی موضوع ماده (۱۱) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، بانکها و نهادهای و موسسات عمومی غیردولتی موظفند ظرف مدت شش‌ماه از تاریخ تصویب این قانون، نسبت به اصلاح ساختار آن دسته از شرکت‌های صنعتی که بیش از پنجاه درصد (۵۰٪) سهام آنها را منفرداً یا مشترکاً در اختیار دارند اقدام نمایند و در مواردی که با اصلاح ساختار، بهره‌برداری اقتصادی از این واحدها امکان‌پذیر نباشد، از طریق مراجع ذیصلاح نسبت به انحلال آنها برنامه‌ریزی و اقدام نمایند.

ماده ۱۵- متن زیر به بند (ج) ماده (۱۱۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران اضافه می‌گردد: "به استثنای مواردی از مواد خام و اولیه صنعتی که با نظر مشترک وزارتخانه‌های صنایع و معادن و بازرگانی به طور سالانه

اعلام می‌شود، باید در اولویت برای تامین نیاز داخلی و با قیمت‌های صادراتی تحویل کالا در مبدا (FOB) عرضه شود." ماده ۱۶- ورود ماشین‌آلات، تجهیزات تولیدی، قطعات یدکی و مواد اولیه و واسطه‌های واحدهای صنعتی و معدنی و ابزارآلات صنعتی به صورت بدون انتقال ارز و بدون الزام به گشایش اعتبار، مجاز می‌باشد.

ماده ۱۷- انتشار اوراق مشارکت (بدون تضمین دولت و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران) برای شرکت‌های پذیرفته شده در بورس با مجوز بورس اوراق بهادار به منظور استفاده از منابع آنها در طرح‌های نوسازی و توسعه شرکت حداکثر به میزان پنجاه درصد (۵۰٪) کل سرمایه‌گذاری ریالی پروژه و تا سقف هفتاد درصد (۷۰٪) ارزش ویژه شرکت مجاز است. این اوراق قابل معامله در بورس اوراق بهادار خواهند بود.

ماده ۱۸- شورای پول و اعتبار موظف است نرخ سود تسهیلات بانکی فعالیت‌های تولیدی را که دارای پوشش بیمه باشند متناسب با کاهش میزان ریسک آنها کاهش دهد.

ماده ۱۹- وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلفند ظرف مدت دوماه از تاریخ تصویب این قانون، ضوابط اجرایی و آیین‌نامه‌های لازم برای گشایش اعتبار اسنادی اتکائی (Back to Back) و پیش خرید (سلف خریدن) و تنزیل (Discount) کردن اعتبارات اسنادی صادراتی را با حق رجوع و بدون حق رجوع، به بانک‌ها ابلاغ نمایند. بعد از ابلاغ آیین‌نامه کلیه بانک‌های کشور با رعایت ضوابط، این قبیل خدمات را به صادرکنندگان کالا و خدمات فنی و مهندسی ارائه می‌نمایند.

ماده ۲۰- گمرک جمهوری اسلامی ایران موظف است صرفاً با اخذ ضمانتنامه بانکی و یا بیمه‌نامه یا سایر اوراق بهادار به میزان دو برابر حقوق ورودی نسبت به ترخیص کالاهای واردات موقت (مواد اولیه صنعتی) اقدام کند. در مورد کالاهای واردات موقت، تضمین‌های مذکور پس از صادرات مجدد کالاهای قابل استرداد است و در صورتی که کالاهای وارد شده به صورت موقت از کشور خارج نشود ضمانت‌نامه‌ها ضبط شده و به حساب درآمدهای دولت واریز می‌شود.

ماده ۲۱- سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایرانی مکلف است نسبت به مطالعه، سرمایه‌گذاری، تجهیز و ایجاد زیربنای لازم در بخش معدن، در راستای ایجاد مزیت نسبی اقتصادی، از درآمد خود در قالب بودجه سنواتی به نحوی هزینه نماید که امکان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی بر روی معادن کشور میسر گردد.

ماده ۲۲- آیین‌نامه اجرایی لازم برای تسریع در اجرای این قانون با

پیشنهاد مشترک وزارتخانه‌های صنایع و معادن و اموراتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور ظرف مدت سه ماه به تصویب هیات وزیران رسید.

قانون فوق مشتمل بر بیست و دو ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و ششم مردادماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۲/۶/۵ به تایید شورای نگهبان رسیده است.

شماره: ۱۷۲۲۵

تاریخ: ۱۳۸۳/۲/۵
آیین‌نامه اجرایی ماده (۴) قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور و اصلاح ماده (۱۱۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران
ماده ۱- در این آیین‌نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می‌روند:

الف - شرکت صنعتی: هر واحد تولیدی که به صورت شرکت (شخصیت حقوقی ثبت شده) اداره شده و دارای پروانه بهره‌برداری از وزارت صنایع و معادن یا سایر مراجع قانونی ذیربط باشد.

ب - اصلاح ساختار مالی: منظور از اصلاح ساختار مالی، افزایش سرمایه از محل آورده نقدی یا تبدیل سود تقسیم نشده به سرمایه (به استثنای افزایش سرمایه از محل تجدید ارزیابی دارایی‌ها) به نحوی که نسبت سرمایه به بدهی‌های شرکت کمتر از سی درصد (۳۰٪) نباشد.

ج - درآمد مشمول مالیات: درآمد مشمول مالیاتی است که توسط شرکت براساس اظهارنامه مالیاتی، صورت‌های مالی و دفاتر و اسناد و مدارک ابراز می‌گردد.

د - نسبت سرمایه به بدهی: عبارت است از نسبت سرمایه پرداخت شده به جمع بدهیهای شرکت.

ه - بدهی: تعریف بدهی براساس استانداردهای پذیرفته شده حسابداری خواهد بود.

و - قانون: قانون تنظیم بخشی از مقررات تسهیل نوسازی صنایع کشور و اصلاح ماده (۱۱۳) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۲.

ماده ۲- افزایش سرمایه شرکت که طی چهارسال بعد از تاریخ تصویب قانون (۱۳۸۲/۲۶/۵) ثبت آن در اداره ثبت شرکت‌ها صورت پذیرفته و به موجب اسناد و مدارک پرداخت آن احراز گردد، مشمول مشوق برقرار شده در این آیین‌نامه می‌گردد.

ماده ۳- افزایش سرمایه‌ای که مطابق ماده (۲) این آیین‌نامه صورت گرفته باشد، طی پنج سال از اولین سال مالی افزایش سرمایه و بنا به درخواست مودی از درآمد مشمول مالیات ابرازی

شرکت کسر می‌گردد. (اصلاحیه ۴/۵/۸۳).

ماده ۴- شرکت‌هایی که پس از افزایش سرمایه، نسبت به کاهش سرمایه اقدام نمایند، بعد از تاریخ تصویب کاهش سرمایه توسط ارکان صلاحیت‌دار نمی‌توانند از مشوق این آیین‌نامه استفاده نمایند. مشوق‌های استفاده شده تا تاریخ کاهش سرمایه به قوت خود باقی خواهد ماند.

ماده ۵- برخورداری شرکت از معافیت موضوع مواد (۱۳۲) و (۱۳۸) قانون مالیات‌های مستقیم مانع استفاده شرکت از مشوق موضوع ماده (۴) قانون نخواهد بود.

ماده ۶- شرکت‌های صنعتی متقاضی استفاده از مشوق موضوع این آیین‌نامه، باید در پایان اولین سال مالی و سالهای بعد از اولین افزایش سرمایه، تاییدیه یکی از حساب‌برسان عضو جامعه حسابداران رسمی ایران را که مستند به گزارش حسابرسی شرکت باشد در موارد زیر دریافت و به سازمان امور مالیاتی کشور (اداره کل امور مالیاتی ذیربط شرکت) ارائه نمایند:

الف - میزان افزایش سرمایه پرداخت شده.

ب - رعایت حداقل نصاب نسبت سرمایه به بدهی (سی درصد) و اعلام میزان سرمایه پرداخت شده و بدهی‌های شرکت در تاریخ ترانزنامه (پایان سال مالی شرکت).

ج - صرف منابع حاصل از افزایش سرمایه در سرمایه‌گذاری ثابت و یا سرمایه در گردش همان شرکت.

د - عدم کاهش سرمایه.

شماره: ۱۷۱-۱۷۰

تاریخ: ۱۳۸۲/۳/۲۶
رای هیات عمومی دیوان عدالت اداری

روزنامه رسمی شماره: ۱۷۶۱۴
تاریخ: ۱۳۸۲/۵/۲۶

همانطور که در دادنامه شماره ۹۰ مورخ ۱۳۷۱/۵/۲۷ هیات عمومی دیوان عدالت اداری تصریح شده مراد مقنن از قطع حقوق بازنشستگی شخص بیمه شده در صورت اشتغال بکار پس از بازنشستگی بشرح مقرر در قانون تامین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ و قانون بازنشستگی پیش از موعد بیمه‌شدگان تامین اجتماعی مصوب ۱۳۶۷، اشتغال در مشاغل ثابت و مستمر با دریافت حقوق بوده و منصرف از امور محدود و موقت و غیرمستمر است. بنابراین دادنامه‌های شماره ۹۴۵ مورخ ۱۳۸۰/۹/۲۱ شعبه دوم تجدید نظر و ۳۲۲ مورخ ۱۳۸۱/۲/۳۰ شعبه چهارم تجدید نظر در حدی که مبین این امر است صحیح و موافق قانون تشخیص داده می‌شود. این رای به استناد قسمت اخیر ماده ۲۰ اصلاحی قانون دیوان عدالت اداری در موارد مشابه برای شعب دیوان و سایر مراجع ذیربط لازم‌الاتباع است.